

РЕШЕНИЕ

№ 4726

гр. София, 08.07.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 06.06.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Любка Петрова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **4092** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 215 от Закона за устройството на територията (ЗУТ).

Образувано е по жалба на С. А. Ф. и Б. Г. К. - Д. против заповед № РА50-118/18.02.2019 г. на Главния архитект на Столична община (СО), с която е разрешено изработването на проект за изменение на подробен устройствен план - план за регулация и застрояване (ПУП-ИПРЗ) в обхват: УПИ I „за парково озеленяване и тп“ в частта му, попадаща в зона „Жг“, за урегулиране на поземлени имоти с идентификатори 68134.1500.646, 68134.1500.2477 и 68134.1500.2382 при съобразяване на границите им в кадастралната карта с изключение на частта, попадаща под действаща улична регулация и в зона „Зп“, кв. 87, м.[жк], район „Искър“, СО.

Твърденията са, че заповедта е нищожна, алтернативно незаконосъобразна, поради противоречие със задължителните указания, дадени с влязло в сила Решение № 14624 от 28.11.2018 г. по адм. дело № 7032/2018 г. на Върховния административен съд. Сочи се, че обхватът на проекта, който се възлага за изработване за тяхна сметка е разширен, т.е. извън подаденото заявление, а също и извън произтичащото от съдебното решение задължение за изпълнение, като главния архитект на СО прибавил към обхвата на изменението съседни два имота – частна общинска собственост. На следващо място се твърди, че никъде в оспорената заповед разработката не е описана като служебна по смисъла на чл. 135, ал. 5 от ЗУТ. Нормата позволява служебно

допускане и изработване на ПУП, но не и възлагане на задължение за изработване на този план за сметка на лица, нямащи отношение към общинските имоти. Включването им в обхвата на допускане не се обуславяло от никаква градоустройствена необходимост, доколкото се касаело за отделни поземлени имоти, а законосъобразността на подаденото от тях заявление по чл. 135, ал. 1 от ЗУТ за собствения им имот била вече преценена с влязлото в сила съдебно решение. При липса на заявление за допускане на ПУП-ИПРЗ за общински имоти, в тази част считат заповедта за нищожна. В този вид заповедта според жалбоподателите е и неизпълнима, тъй като задължителните указания по т. 2.3 от нея възлагали в тяхна тежест задължение за изменение на кадастралната карта за обособяване на нови поземлени имоти, част от общинските поземлени имоти, като за иниципирането на тази процедура правна легитимация имала само СО като собственик, но не и те.

В съдебно заседание оспорващите се представляват от адв. С., която поддържа жалбата на заявените основания. Съображения излага в допълнително представени писмени бележки от 13.06.2019 г. Моли процесната заповед да бъде обявена за нищожна, алтернативно да бъде отменена като незаконосъобразна. Претендира присъждане на направените по делото разноски по представен списък.

Ответникът – главен архитект на Столична община се представлява от юрк. П., която моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна по аргументи, изложени в становището, с което жалбата е изпратена до съда. Претендира юрисконсултско възнаграждение, като прави и възражение за прекомерност на разноските на оспорващите.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, II-ро отделение, 30-ти състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Видно от нотариален акт № 42, том I, рег. № 2792, дело № 36/2016г. жалбоподателите са собственици на имот с ид. 68134.1500.646, находящ се в [населено място], р-н Искър,[жк], с площ от 2097 кв.м, с предназначение на територията: урбанизирана, с начин на трайно ползване: друг вид озеленени площи.

Производството пред административния орган е образувано със заявление вх. № САГ16-ГР00-3275/06.10.2016 г. от С. А. Ф. и Б. Г. К. – Д., с което е искано да бъде разрешено изработване на проект за план за регулация и застрояване за имот с ид. 68134.1500.646, за изграждане на жилищна сграда с ОО, Пг и Тп. Със заявлението са представени документи за собственост на подателите и мотивирано предложение. По повод постъпилото заявление с писмо № САГ16-ГР00-3275/1/02.02.2017г. на гл. архитект на СО са дадени указания за отстраняване на нередовности в мотивираното предложение както следва: посочено е, че предложението противоречи на чл. 62а, ал. 2 от ЗУТ и чл. 11 и чл. 12 от ЗУЗСО; посочено е още, че частта от имота, попадаща в устройствена зона „Зп“ следва да бъде изключена от границите на проектното УПИ, като северната му регулационна граница следва границата на зона „Жг“ и застрояването е разположено само в тази зона. В отговор на указанията на главния архитект на СО е постъпило заявление вх. № САГ16-ГР00-3275(2)/17.03.2017 г., с което е представено становище от заявителите, в което е аргументирано, че действащият ПУП за УПИ I, включващ и за имот с ид. 68134.1500.646 противоречи на ОУП, поради което исканото изменение на плана е допустимо и не е налице необходимост от обособяване на отделно УПИ за частта, попадаща в зона „Зп“. С

приложеното мотивираното предложение се предлага създаване на нови УПИ XIII - 646 - „за ЖС, ОО и ПГ” и XIV - 646 - „за ЖС, ОО и ПГ” с цел урегулиране на частта от ПИ с идентификатор 68134.1500.646, която не попада в уличната регулация.

Със заповед № РА50-570/24.08.2017 г. на Главния архитект на СО е отказано изработването на ПУП по внесеното със заявление вх. № САГ16-ГР00-3275-/2/17.03.2017 г. мотивирано предложение за изменение на границите на УПИ I „за парково озеленяване и трафопост“, кв. 87, м.[жк] за създаване на нови УПИ XIII-646 – „за ЖС, ОО и ПГ“ и XIV-646 – „за ЖС, ОО и ПГ“ за частта от ПИ с идентификатор 68134.1500.646, която не попада под действаща улична регулация.

С писмо изх. № САГ16-ГР00-3275-/4/29.08.2017 г. заповедта е изпратена до главния архитект на район „Искър“ и заявителката за сведение и изпълнение.

В НАГ е постъпило писмо изх. № 7662/30.08.2017 г. от Омбудсмана на РБ /вх. № САГ16-ГР00-3275-/7/05.09.2017 г. в НАГ/ във връзка с жалба, преподписана от 487 граждани, които настояват за „запазване на парка около езерото за свободен достъп от всички граждани от район „Искър“ и са против унищожаването на озеленени площи чрез създаване на нови УПИ XIII-646 и XIV-646 за застрояване с 8-етажен блок, за извършване на цялостна проверка.

С писмо изх. № САГ17-ТК00-2049-/7/27.10.2017 г. на Главния архитект на СО е изпратен отговор, вкл. относно извършени проверки във връзка с изкопни работи в имота.

Срещу заповед № РА50-570/24.08.2017 г. на Главния архитект на СО е постъпила жалба вх. № САГ16-ГР00-3275-/8/25.09.2017 г., по която е образувано адм. дело № 11155/2017 г. на АССГ.

С решение № 2561/16.04.2018 г. адм. дело № 11155/2017 г., АССГ е отхвърлил жалбата на С. А. Ф. и Б. Г. К.-Д. против заповед № РА50-570/24.08.2017 г. на Главния архитект на СО, с която е отказано допускането изработване на ПУП по заявление № саг16-гр00-3275/06.10.2016 г. като неоснователна.

Решение № 2561/16.04.2018 г. на АССГ по адм. дело № 11155/2017 г. е обжалвано с касационна жалба пред ВАС, който с окончателно решение по адм. дело № 7032/2018 г. е отменил решението по адм. дело № 11155/2017 г. на АССГ и е отменил заповед № РА50-570/24.08.2017 г. на Главния архитект на СО, като е върнал преписката за ново произнасяне съобразно мотивите на решението.

С писмо вх. № САГ16-ГР00-3275-/11/08.02.2019 г. от С. А. Ф. във връзка с проведена среща на 06.02.2019 г. с Главния архитект на СО се иска изпълнение на влязлото в сила съдебно решение, като се заявява готовност за „разглеждане на конкретно отправено от страна на Общинския съвет предложение за сключване на договор по чл. 15, ал. 5 или чл. 17, ал. 5 от ЗУТ и на условията по него, в хода на производството по изработване и одобряване на плана“ относно имотите - общинска собственост, намиращи се непосредствено до имота на заявителите.

В изпълнение на решение № 14626/28.11.2018 г. на ВАС е издадена заповед № РА50-118/18.02.2019 г., с която е разрешено изработването на проект за изменение на подробен устройствен план - план за регулация и застрояване (ПУП-ИПРЗ) в обхват: УПИ I „за парково озеленяване и тп“ в частта му, попадаща в зона „Жг“, за урегулиране на поземлени имоти с идентификатори 68134.1500.646, 68134.1500.2477 и 68134.1500.2382 при съобразяване на границите им в кадастралната карта с изключение на частта, попадаща под действаща улична регулация и в зона „Зп“, кв.

87, м.[жк], район „Искър“, СО.

При така установената фактическа обстановка, съдът след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 ГПК във вр. чл. 144 АПК представените по делото писмени доказателства, приема за установено от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Оспорваната заповед е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 214 от ЗУТ, който по силата на чл. 215 от ЗУТ подлежи на съдебен контрол. Жалбата е подадена на 05.03.2019 г., в рамките на преклузивния срок по чл. 215, ал.4 от ЗУТ. Освен подаването на жалбата в срок, за да е допустима същата, жалбоподателите следва да имат правен интерес от оспорването. Видно от оспорената заповед, първата от жалбоподателките – г-жа Ф. е подала заявление с искане за разрешаване изработване на проект за изменение на ПУП - план за регулация и план за застрояване за имот с идентификационен номер 68134.1500.646, за изграждане на жилищна сграда с ОО, Пг и Тп, поради което за жалбоподателките е налице пряк и непосредствен интерес от оспорването на заповедта, с която от една страна им се разрешава изработването на проект за изменение на действащия ПУП, но от друга страна им се вменява във задължение да процедират още два имота, които не са тяхна собственост и излизат извън рамките на първоначалното заявление. Следователно е налице право да оспорват заповедта. Предвид изложеното, съдът преценява жалбата като процесуално допустима.

Съдът намира жалбата за процесуално допустима, тъй като не спада и към никоя от хипотезите на чл. 159 от АПК.

По основателността на жалбата:

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Основанията за нищожност на административните актове са същите, както и за унищожаемостта им, с разликата, че при нищожността юридическите факти, свързани с нарушаване на изискванията за законосъобразност на акта, изключват въобще възникването на целените с акта правни последици. Следва да се установи по делото дали е налице съществено, тежко и основно нарушение на изискванията по чл. 146 от АПК за законосъобразност на акта, за да се направи извод за основателността на жалбата с искане за прогласяване на нищожност на акта.

Настоящият състав на съда намира, че оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган и в пределите на неговата власт. На основание чл. 44, ал. 1, т. 1 и т. 13 от ЗМСМА във връзка с чл. 5, ал. 1 от ЗУТ със Заповед № СОА17-РД09-622/19.06.2017 г., изменена със заповед № СОА19-РД09-69/10.01.2019г. кметът на Столична община е оправомощил главния архитект на СО (т. 1.24 и 1.26) да разрешава или отказва да се изработи проект за изменение на действащ ПУП по чл. 135, ал. 3 от ЗУТ, както и да нарежда служебно със заповед да се изработват проекти за изменение на действащ ПУП при наличие на някои от основанията по чл. 134, ал. 1 и ал. 2 от ЗУТ във връзка с чл. 135, ал. 5 от ЗУТ. В изпълнение на делегираното правомощие е издадена Заповед № РД50-118/18.02.2019 г. на Главния архитект на Столична община, с която се разрешава изработването проект за изменение на действащ ПУП – изменение на план за регулация и застрояване. Съгласно чл. 135, ал. 1 от ЗУТ (в редакцията към подаването на заявлението ДВ, бр.82 от 26.10.2012 г. и ДВ. бр.66 от 26 юли 2013г.) „лицата по чл. 131 могат да правят искания за изменение

на устройствените планове с писмено заявление до кмета на общината, а в случаите по чл. 124а, ал. 3 и 4 - съответно до областния управител до министъра на регионалното развитие или до министъра на инвестиционното проектиране“.

На второ място, оспорената заповед № РА50-118/18.02.2019 г. на Главния архитект на Столична община е издадена в писмена форма и съдържа фактическите и правни основания за издаването ѝ. Наличието на волеизявление, което дава възможност да се индивидуализират в достатъчна степен разпоредените с акта права и задължения, респ. наличието на разбираемо изразена воля на органа, обосновават извода за липса на основания за нищожност на акта поради нарушение на изискванията за формата на акта. Като фактическо основание за издаване на оспорената заповед са посочени административната преписка по заявлението на С. Ф.. Като правно основание за издаване на оспорената заповед са посочените съдебно решение по адм. дело № 7032/2018 г. на ВАС, чл. 135, ал. 3 и 5 във вр. с чл. 15, ал. 1, изр. 2 и чл. 134, ал. 2 във връзка с чл. 134, ал. 1, т. 1 и т. 2 и чл. 134, ал. 4, т. 2 от ЗУТ във вр. с § 2, ал. 3 и 6 от ПЗР на ЗУЗСО, §28 от ПЗР на ЗИД ЗУЗСО и чл. 103, ал. 4 и чл. 104, ал. 1, изр. 2 от ЗУТ, чл. 134, ал. 2, т. 2 и т. 6 от ЗУТ, чл. 11, ал. 1 във вр. с чл. 10, ал. 2 от ЗУЗСО, устройствена категория по т. 1 и т. 32 от Приложението към чл. 3, ал. 2 от ЗУЗСО, чл. 6 от АПК и чл. 1, ал. 1, изр. 2 от ЗУТ. Липсва нарушение относно формата на административния акт, което да е особено съществено и да опорочава волеизявлението на административния орган и да го прави нищожно.

При издаване на същия обаче са допуснати толкова съществени нарушения на административнопроизводствените правила, че това обосновава неговата нищожност. В разглеждания случай, в заповедта за одобреното изменение на ПУП-ПРЗ по отношение на УПИ I, като правно основание е посочена разпоредбата на чл. 134, ал.2, т.6 от ЗУТ. Според тази разпоредба, в относимата ѝ редакция, действаща към момента на издаване на заповедта, влезлите в сила ПУП могат да се изменят, когато има съгласие на всички пряко заинтересувани собственици. По аргумент от чл. 131, ал.1 и ал.2, т.1 от ЗУТ пряко и непосредствено засегнати заинтересувани собственици са собствениците на недвижимите имоти, предмет на плана. В такъв смисъл е и последващата редакция на разпоредбата на чл. 134, ал.2, т.6 от ЗУТ, която уточнява и парира всякакви други тълкувания. В случая с оспорената заповед е допуснато едновременно изменение на ПУП-ПРЗ на имота на жалбоподателките, както и съседните му два общински поземлени имота без да е налице съгласието на Столична община за процесното изменение на ПУП с оспорената заповед, взето по съответния ред. Възложеното с оспорената заповед задължение за изработване на проект за изменение на ПУП е неизпълнимо, доколкото за жалбоподателките липсва правна легитимация за процедиране на проекта, в частта отнасяща се до двата имота – общинска собственост с идентификатори 68134.1500.2477 и 68134.1500.2382. Това излиза и извън обхвата на заявлението, с което е поставено началото на административната процедура. По този начин органът, възлагайки за разработка два допълнителни имота се е произнесъл свръхпетитум, следователно в тази си част на диспозитива заповедта е нищожна.

На следващо място, нормата на чл. 135, ал. 5 от ЗУТ позволява служебно допускане и изработване на ПУП, но не и възлагане на задължение за обработване на този план за сметка на лица, нямащи отношение към общинските имоти. Включването им в обхвата на допускане не е обусловено от градоустройствена необходимост, поради което заповедта следва да се приеме за нищожна в тази си част, тъй като

законосъобразността на подаденото заявление по чл. 135, ал. 1 от ЗУТ за имот с идентификационен № 68134.1500.646 е преценена с влязлото в сила решение № 14624/28.11.2018 г. на ВАС и това противоречи на задължителните указания дадени с него. Всяко последващо произнасяне на административен орган, което влиза в противоречие с дадени задължителни указания на съда следва да бъде обявено за нищожно, съгласно трайната съдебна практика по въпроса. Предметът на оспорената заповед не е план по чл. 110, ал. 4 от ЗУТ, в който смисъл всяко разширяване на обхвата на допускането извън предмета на заявлението се явява без законова опора и в нарушение на правата на заявителите.

Предвид гореизложеното, настоящият съдебен състав приема, че така подадената жалба с искане за прогласяване на нищожност на заповед № РА50-118/18.02.2019 г. на Главния архитект на СО, в частта отнасяща се до двата имота – общинска собственост с идентификатори 68134.1500.2477 и 68134.1500.2382 се явява основателна и доказана и като такава следва да бъде уважена.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК, своевременно направеното от пълномощника на жалбоподателите искане за присъждане на разноски е основателно и следва да бъде уважено за доказанния им размер - 1020 лева, от които 20 лева - заплатена държавна такса, и 1000 лева за заплатено възнаграждение за защита, осъществена от един адвокат по договор за правна защита и съдействие 760929, АК - [населено място] от 20.05.2019 г. Предвид фактическата и правна сложност на делото, проявената процесуална активност от адвоката-пълномощник, бр. проведени о.с.з /2/, минималния размер на възнаграждение за дело по ЗУТ, определен в Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съдът намери възражението за прекомерност /чл.78, ал.5 от ГПК, вр.чл.144 от АПК/ за неоснователно.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.1 и ал.3 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 30-ти състав

РЕШИ:

ОБЯВЯВА по жалбата на С. А. Ф. и Б. Г. К. - Д. нищожността на заповед № РА50-118/18.02.2019 г. издадена от главния архитект на Столична община, **В ЧАСТТА по т. 1 и т. 2**, възлагаща в тежест на жалбоподателите изработване на проект за изменение на ПУП за общински имоти с идентификатори 68134.1500.2477 и 68134.1500.2382.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на С. А. Ф., ЕГН [ЕГН] и Б. Г. К. – Д., ЕГН [ЕГН] сумата в размер на 1020 /хиляда и двадесет/ лева, представляваща разноски по производството.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

СЪДИЯ:

